

Sygn. akt: XU-750/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 30 kwietnia 2014r. we W.

sprawy z odwołania **K. T.** działającej w imieniu mał. A. T.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 07 września 2013r. znak: ZP. (...). (...)

w sprawie mał. A. T.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 750/13

UZASADNIENIE

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) orzeczeniem z dnia 07 września 2013r. uchylił orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. w części dot. pkt II i IV dot. małoletniego A. T. i orzekł, że symbolem przyczyny niepełnosprawności jest symbol 12 – C i orzeczenie wydaje się do 24 października 2015r. W pozostałym zakresie orzeczenie utrzymał w mocy.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu przedstawiciel ustawowy małoletniego K. T. wносиła o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i ustalenie, że małoletni A. T. zaliczony do osób niepełnosprawnych wymaga wskazań w pkt 7 tj. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 stycznia 2013r. wpłynął do (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniosek przedstawiciela ustawowego małoletniego A. T. o ustalenie stopnia niepełnosprawności dla celów uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego. Małoletni A. pobierał zasiłek pielęgnacyjny w okresie od listopada 2002r. do 31 stycznia 2013r. Na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2013r. (...) zaliczył małoletniego A. do osób niepełnosprawnych, symbol przyczyny niepełnosprawności 02 –P, oraz uznano, że pkt 7 nie dotyczy małoletniego. Od orzeczenia przedstawiciel ustawowy K. T. wniosła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), który na posiedzeniu w dniu

07 września 2013r. uchylił orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. w części dot. pkt II i IV dot. małoletniego A. T. i orzekł, że symbolem przyczyny niepełnosprawności jest symbol 12 – C i orzeczenie wydaje się do 24 października 2015r. W pozostałym zakresie orzeczenie utrzymał w mocy.

Dowód: akta ZP. (...). (...).

Postanowieniem z dnia 24 października 2013r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2pkt. 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych specjalisty chorób dzieci, chirurga ortopedy i neurologa dziecięcego na okoliczność ustalenia czy małoletni A. T. zaliczony do osób niepełnosprawnych w rozumieniu art.6c ust.8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U. z 2011r. Nr 127, poz.72` oraz rozp. (...) z dnia 01 lutego 2002r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia– Dz.U.17,poz.162 ze zm., wymaga wskazań w pkt 7 tj. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W wydanej w dniu 31 stycznia 2014r. opinii biegły sądowy specjalista chorób dzieci, chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u małoletniego A. T. autyzm atypowy, upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim i padaczkę w obserwacji i uznali, że małoletni A. nie spełnia kryteriów zaliczenia do dzieci niepełnosprawnych wymagających konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Zdaniem biegłych sądowych u małoletniego A. rozpoznane problemy zdrowotne to całościowe zaburzenia rozwojowe ze spektrum autyzmu. małoletni jest w pełni samodzielny i nie wymaga większego nadzoru w codziennym funkcjonowaniu niż zdrowi rówieśnicy.

Dowód: opinia biegłych sądowych z 31.01.2014r. – k. 11 as.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z opinią biegłych sądowych, ale nie wniosła do opinii zastrzeżeń merytorycznych. Zdaniem wnioskodawczyni stan zdrowia jej syna nie uległ poprawie w porównaniu z okresem, w którym przysługiwał mu zasiłek pielęgnacyjny.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni K. T. działającej w imieniu małoletniego A. T. nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Stosownie do art.4a ustawy z 27 sierpnia 1999r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych –Dz.U. z 2011r. Nr 127, poz.721 ze zm., oraz § 1 i § 2 rozp. (...) z dnia 01 lutego 2002r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia – Dz.U.17, poz.162 osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku. Stany chorobowe, które uzasadniają konieczność stałej opieki lub pomocy dziecku zostały wymienione w § 2 cyt. rozporządzenia z 01.02.2002r. Zdaniem Sądu w stanie zdrowia małoletniego A. T. nie doszło do naruszenia sprawności fizycznej lub psychicznej o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, który uzasadniałby konieczność zapewnienia całkowitej pomocy lub opieki w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych w stopniu przewyższającym wsparcie potrzebne osobie w danym wieku. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Na okoliczność ustalenia stanu zdrowia dziecka została wydana opinia w sprawie przez biegłych sądowych. Biegli sądowi w wydanej opinii określili na podstawie analizy dokumentacji medycznej, stosując kryteria medyczne iż stopień ciężkości chorób u małoletniego A. wynika z upośledzenia umysłowego, jednak chłopiec jest w pełni samodzielny i nie wymaga znacznie większego nadzoru w codziennym funkcjonowaniu niż zdrowi rówieśnicy. Z wywiadu matki dziecka wynika, że w funkcjonowaniu małoletniego nie występują zaburzenia wymagające stałego nadzoru.

Opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem dziecka. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u dziecka.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegli wydający opinię w sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest jasna, logiczna, nie podważana przez wnioskodawczynię poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę swojego orzeczenia.

Małoletni A. T. nie spełnia więc kryteriów wskazań w pkt 7 tj. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanej przez biegłych oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do ustalenia, że małoletni A. T. spełnia kryteria w pkt. 7 orzeczenia (...) tj. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Z tych względów odwołanie nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.